

PM

Previsions Macroeconòmiques

Escenari macroeconòmic de Catalunya. 2026 i 2027

Maig de 2026

Generalitat
de Catalunya

Previsions Macroeconòmiques

Escenari macroeconòmic de Catalunya. 2026 i 2027

Maig de 2026

ISSN: 2013-2182

Resum de la llicència: <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/deed.ca>

Llicència completa: <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode>

Edició

Generalitat de Catalunya. Departament d'Economia i Finances

Carrer del Foc, 57

08038 Barcelona

<https://economia.gencat.cat>

Disseny gràfic

Enric Jardí

Índex

Entorn econòmic	4
Previsions de l'economia catalana	8

Entorn econòmic

El conflicte a l'Orient Mitjà ha obert un nou front d'incertesa sobre una economia global que el 2025 havia superat expectatives malgrat la volatilitat del panorama aranzelari. Amb l'abast dels impactes de la nova política comercial estatunidenca encara per determinar, el tancament de l'estret d'Ormuz (en represàlia als bombardejos conjunts dels Estats Units i Israel sobre l'Iran) ha tornat a col·locar la inestabilitat geopolítica al centre de les preocupacions dels agents econòmics.

La interrupció d'aquest pas estratègic, per on circula aproximadament el 25 % del comerç marítim mundial de petroli i el 20 % del gas natural líquid, combinat amb els atacs a instal·lacions que han afectat la capacitat energètica regional, ha sacsejat els mercats internacionals d'hidrocarburs. Els preus als mercats de futurs han oscil·lat en funció de l'evolució del conflicte i de la successió d'anuncis, però el preu de Brent s'ha situat al voltant dels 100 dòlars de manera persistent, després de mesos en la franja dels 60-70 dòlars. Repunts similars s'han registrat en els futurs del gas, amb el TTF europeu prop dels 45 euros/MWh a finals d'abril, després d'haver superat els 60 a mitjans de març.

Més enllà dels hidrocarburs, el bloqueig ha impactat també un conjunt de matèries primeres i inputs industrials estretament vinculats a les activitats de refinament dels països del Golf. Entre els més afectats figuren fertilitzants com la urea i l'amoniac, el sofre (matèria primera clau per a la fabricació de bateries i fertilitzants fosfatats), i altres baules de cadenes productives globals, com el metanol, l'alumini i el glicol.

L'abast dels efectes sobre l'economia global d'aquest episodi, que poden anar des d'un xoc de preus passatger fins a una inflació més alta i persistent o una contracció de l'activitat, dependrà de dos factors encara indeterminats. El primer és la intensitat de la destrucció d'oferta, tant pels danys en instal·lacions com pel risc, ara contingut per l'alto el foc, d'una escalada que amplii el conflicte cap a la Mar Roja. El segon, i probablement el més determinant, és la durada de la interrupció: les negociacions en curs tenen un desenllaç incert, i dos mesos de conflicte intens han enfortit la posició iraniana fins al punt de fer difícil un acord políticament viable a curt termini per a la coalició EUA-Israel.

Aquest context ha condicionat les previsions de primavera de les principals institucions internacionals, elaborades en moments diferents del conflicte i, per tant, amb supòsits energètics i geopolítics que no sempre són comparables entre si.

Previsions de l'economia internacional

(% de variació anual)

	2025	2026 (p)	2027 (p)
Economia mundial	3,4	3,1	3,2
Economies avançades	1,0	1,8	1,7
Estats Units	2,1	2,3	2,1
Japó	1,2	0,7	0,6
Regne Unit	1,3	.8	1,3
Zona euro	1,4	1,1	1,2
Alemanya	0,2	0,8	1,2
França	0,8	0,9	0,9
Itàlia	0,5	0,5	0,5
Espanya	2,8	2,1	1,8
Economies emergents i en desenvolupament	4,4	3,9	4,2
Xina	5,0	4,4	4,0
Índia	7,6	6,5	6,5
Rússia	1,0	1,1	1,1
Amèrica Llatina i Carib	2,4	2,3	2,7
Comerç mundial de béns i serveis (volum)	5,1	2,8	3,8

(p) Previsió.

Font: FMI (abril de 2026) i Eurostat.

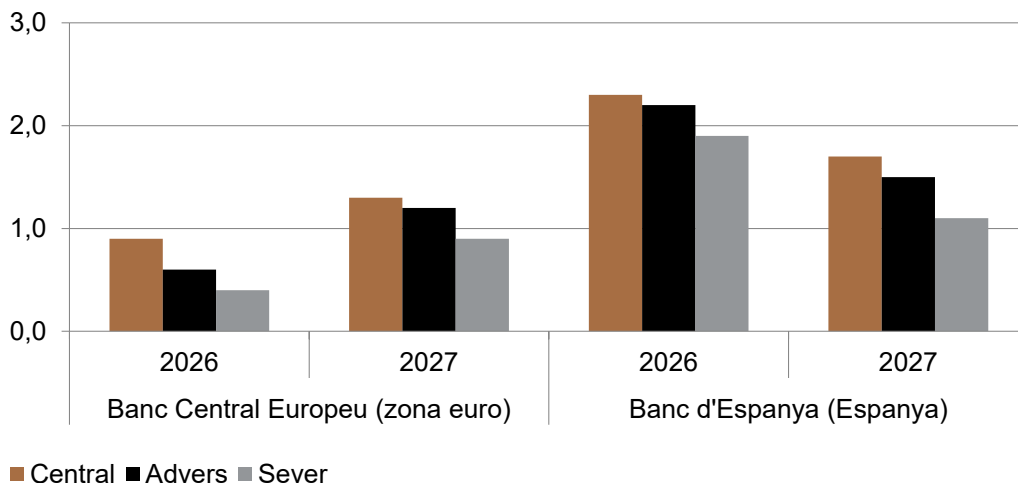
Els escenaris centrals dels diversos organismes de referència reflecteixen la inèrcia moderadament positiva sobre la qual es recolza el creixement de l'economia internacional. Entre els factors de dinamisme destaquen: la despesa pública en infraestructures i defensa i els efectes de les rebaixes de tipus en el cas europeu; l'auge inversor al voltant de la intel·ligència artificial, el creixement de la productivitat i els incentius fiscals en el cas dels Estats Units, i la relativa resiliència d'una economia xinesa que ha sabut afrontar les dificultats creixents en el seu principal mercat exportador. Per a una economia catalana fortament orientada a l'exterior i amb una estructura productiva sensible als costos energètics, aquestes fortaleces de fons poden actuar com a contrapès parcial als riscos geopolítics.

Però donada la incertesa generalitzada derivada de la guerra a l'Orient Mitjà, la majoria d'aquests organismes han complementat els escenaris centrals amb projeccions alternatives com a forma d'incorporar els riscos a la baixa que s'han acumulat en els darrers mesos.

Les projeccions del BCE, que capturaven poc més de dues setmanes de conflicte, preveuen un creixement de la zona euro de l'0,9 % el 2026 en el seu escenari central: tres dècimes per sota del que s'esperava al desembre. La inflació s'elevaria fins al 3,1 % en el segon

trimestre per recular gradualment després. Els escenaris advers i sever, basats en hipòtesis de disrupció creixent dels fluxos energètics a través de l'estret d'Ormuz, situen el creixement econòmic entre 0,6 % i 0,4 % el 2026.

Escenari alternatiu de creixement per la zona euro i Espanya. Anys 2026 i 2027 (en % de variació en volum)

Font: Banc Central Europeu (març del 2026) i Banc d'Espanya (març del 2026).

Les projeccions d'abril de l'FMI, amb supòsits tancats al 10 de març però amb una narrativa que incorpora esdeveniments posteriors, preveuen un creixement mundial del 3,1 % el 2026, tres dècimes per sota del que s'hauria esperat sense el conflicte. Els escenaris advers i sever contemplen caigudes del creixement mundial fins al 2,5 % i l'1,8 % respectivament. L'escenari advers s'aproximaria als llindars històrics de recessió global.

Per a la zona euro, la previsió base de l'FMI (1,1 % pel 2026) és sensiblement més optimista que la del BCE, diferència que reflecteix en part els supòsits divergents sobre l'impacte energètic i la velocitat de normalització. El creixement projectat per a l'economia espanyola per al 2026 seria del 2,1 % que apunta a una posició relativament favorable, però no immune als riscos a la baixa per a l'economia espanyola.

En les projeccions macroeconòmiques del Banc d'Espanya, l'escenari central preveu un creixement del PIB espanyol del 2,3 % el 2026, una dècima per sota del que s'hauria esperat sense el conflicte. La correcció és resultat net d'una sorpresa positiva a l'activitat del quart trimestre de 2025 (+0,2 pp), un impacte negatiu dels nous supòsits energètics (- 0,4 pp) i l'impuls fiscal de les mesures adoptades en resposta a la crisi energètica (+0,3 pp). Per al 2027, es preveu un creixement de l'1,7 %, dos punts bàsics per sota de l'exercici de desembre, a causa de la reversió de l'estímul fiscal i el deteriorament de l'entorn exterior.

Escenari macroeconòmic de l'economia espanyola

		2025	2026 (p)	2027 (p)
PIB	% de variació en volum	2,8	2,3	1,7
Demanda interna	Aportació al creixement	3,6	3,0	1,7
Despesa en consum de les llars	% de variació en volum	3,4	2,7	1,5
Despesa en consum de les administracions públiques	% de variació en volum	1,8	1,8	1,9
FBCF	% de variació en volum	6,4	5,5	2,1
Saldo exterior	Aportació al creixement	-0,8	-0,7	0,0
Exportacions de béns i serveis	% de variació en volum	3,4	2,4	2,6
Importacions de béns i serveis	% de variació en volum	6,3	4,9	2,9
IHPC	% de variació	2,7	3,0	2,5
Taxa d'atur estimat (EPA)	Aturats / població activa (%)	10,5	9,9	9,6

(p) Previsió.

Font: Banc d'Espanya (març de 2026).

Per components de la demanda, la dinàmica de creixement de l'economia espanyola continuarà recolzant-se principalment en la demanda interna, amb un creixement del consum privat avançant del 2,7 % i de la formació bruta de capital del 5,5 %. La demanda exterior neta continuarà contribuint negativament (-0,7 pp). L'ocupació creixerà un 2,2 % el 2026 i desaccelerarà fins a l'1,3 % el 2027, amb una taxa d'atur que convergiria cap al 9,6 %. L'encariment energètic elevarà la inflació general fins al 3,0 % el 2026, principalment per la via del component energètic i dels aliments.

Quant als escenaris advers i sever, construïts sobre hipòtesis de preus energètics i evolució dels mercats exteriors alineats amb els del BCE, situen el creixement espanyol entre el 2,2 % i l'1,9 % el 2026 i entre l'1,5 % i l'1,1 % el 2027. Les previsions de creixement per a Catalunya que es presenten a continuació s'elaboren sobre aquests supòsits i incorporen escenaris alternatius que reflecteixen els principals riscos a la baixa identificats.

Previsions de l'economia catalana

L'any 2025 l'economia catalana va créixer un 2,7 %, un ritme més lent que l'any 2024 (3,9 %), en un context internacional complicat, ja que la nova era Trump va donar pas a les tensions comercials més greus de les darreres dècades. Tot i la incertesa en la política comercial, l'economia catalana (igual que l'espanyola) va superar expectatives i acumula així cinc anys amb un diferencial de creixement positiu respecte a la zona euro. El creixement va recolzar-se en una aportació elevada de la demanda interna, que va sustentar-se en la fortalesa del consum i en la millora de la inversió. En canvi, la demanda externa va tenir una contribució negativa al creixement, tot i l'augment notable de les exportacions de béns i serveis, a causa de la forta acceleració de les importacions (impulsades per l'apreciació de l'euro i el creixement de la demanda interna).

Tanmateix, el conflicte a l'Orient Mitjà ha introduït riscos a la baixa que podrien alterar significativament aquesta trajectòria si la interrupció energètica es perllonga.

La volatilitat de la situació i el xoc energètic associat fan recomanable contemplar diverses hipòtesis, en línia amb el que han fet les principals institucions de referència en les seves darreres previsions trimestrals. D'acord amb les premisses i supòsits adoptats pel Banc d'Espanya i el BCE, s'ha definit un escenari base per al creixement del PIB català, però també un escenari advers i un de sever. Aquests escenaris alternatius complementen el central i permeten calibrar els riscos a què estan subjectes els resultats.

Escenaris alternatius per a les projeccions macroeconòmiques de Catalunya

	Projeccions d'abril de 2026			Diferències respecte l'escenari central (pp)	
	Escenari central	Escenari advers	Escenari sever	Escenari advers	Escenari sever
PIB					
2025	2,7	2,7	2,7	0,0	0,0
2026	2,3	2,1	1,9	-0,2	-0,4
2027	1,8	1,7	1,3	-0,1	-0,5

Font: Idescat i Generalitat de Catalunya (Departament d'Economia i Finances).

L'escenari advers incorpora una trajectòria a l'alça dels preus de l'energia i un deteriorament dels mercats exteriors, però assumeix un xoc transitori que tendeix a normalitzar-se a principis del 2027. L'escenari sever suposa un conflicte més intens i prolongat, amb uns mercats d'exportació més febles i un preu de l'energia més elevat durant tot l'horitzó de projecció. D'altra banda, l'impacte dels escenaris més desfavorables

es pot veure suavitzat per una possible ampliació o prolongació de les mesures de caràcter fiscal posades en marxa per a fer front a aquest episodi.

La previsió de creixement del PIB per al 2026 se situa en el 2,3 % en l'escenari central, i ja incorpora els primers efectes del conflicte. Es tracta d'un creixement notable, tot i que en un context d'inflació més alta (tal i com preveu el Banc d'Espanya), de més incertesa i de repunt en els costos financers.

La revisió a l'alça respecte a la previsió de l'octubre del 2025 (2,1 %) s'explica sobretot per la inèrcia del bon comportament de l'activitat en la segona meitat del 2025, no per una millora de les perspectives, que han empitjorat a causa dels esdeveniments internacionals posteriors al febrer del 2026. L'efecte arrossegament (*carryover*) per al 2026, entès com el creixement que registraria el PIB únicament per inèrcia de l'any anterior, suposa un 1,2 %: més de la meitat del creixement pronosticat.

La informació econòmica més recent continua oferint, a grans trets, senyals positius, amb un to favorable en els indicadors dels serveis i del consum. El creixement continua força diversificat per grans sectors, amb els serveis com a principal motor. No obstant això, cal fer notar l'evolució més feble dels indicadors industrials i del sector exterior.

Pel que fa a l'escenari advers, s'estima un creixement en volum del PIB català d'un 2,1 % el 2026, mentre que en l'escenari sever se situaria en un 1,9 %. El 2027, els efectes del conflicte es deixaran sentir amb més intensitat, en línia amb el que preveuen el Banc d'Espanya i les institucions europees: el PIB català creixeria un 1,8 % en l'escenari central, un 1,7 % en l'escenari advers i un 1,3 % en l'escenari sever. L'alça en la inflació podria conduir a uns costos de finançament més elevats, alhora que la incertesa també es reflectiria amb un ritme més lent del consum i sobretot de la inversió.

Els riscos sobre l'activitat s'orienten clarament a la baixa: un agreujament del conflicte, problemes d'aprovisionament energètic i nous focus de tensió geopolítica (o un repunt de les tensions comercials) podrien afegir entrebancs al dinamisme econòmic i generar inestabilitat als mercats financers.

En sentit contrari, una resolució del conflicte faria més probable un escenari central, mentre que l'activitat econòmica també podria beneficiar-se d'un salt en la productivitat vinculat a la intel·ligència artificial.

La desagregació de les previsions per components de demanda, que s'ha realitzat per a l'escenari base, contempla un creixement per al 2026 basat íntegrament en l'aportació de la demanda interna, que contribueix 2,5 punts percentuals al creixement. El motor fonamental d'aquesta demanda continuarà sent el consum de les llars, si bé alentirà el ritme fins al 2,6 %, en un context d'inflació més alta i més incertesa internacional. L'augment sostingut de l'ocupació i l'impuls demogràfic, dinamitzats també per la

regulació extraordinària de persones estrangeres sostindran aquest creixement del consum, malgrat les dificultats.

Previsions macroeconòmiques de Catalunya

		2025	2026 (p)	2027 (p)
PIB	% de variació en volum	2,7	2,3	1,8
PIB	Milions d'euros	334.765	350.667	366.736
Demanda interna	Aportació al creixement	3,5	2,5	1,7
Despesa en consum de les llars	% de variació en volum	3,9	2,6	1,6
Despesa en consum de les administracions públiques ¹	% de variació en volum	3,1	3,4	3,5
Formació bruta de capital ²	% de variació en volum	6,0	3,3	1,4
Saldo exterior	Aportació al creixement	-0,8	-0,2	0,1
Saldo amb l'estranger	Aportació al creixement	0,0	-0,2	0,0
Exportacions totals de béns i serveis	% de variació en volum	4,2	2,2	2,4
Importacions totals de béns i serveis	% de variació en volum	5,2	3,5	2,5
Saldo amb la resta d'Espanya	Aportació al creixement	-0,8	0,0	0,1
Llocs de treball creats ³	Milers	103,0	60,0	39,1
Llocs de treball creats ³	% de variació	2,7	1,6	1,0
Taxa d'atur	aturats / població activa (%)	8,4	8,4	8,3

(p) Previsions d'abril de 2026.

¹ Inclou la despesa en consum de les institucions sense finalitat lucrativa al servei de les llars.

² Inclou la variació d'existències.

³ En termes equivalents a temps complet.

Font: Idescat, INE i Generalitat de Catalunya (Departament d'Economia i Finances).

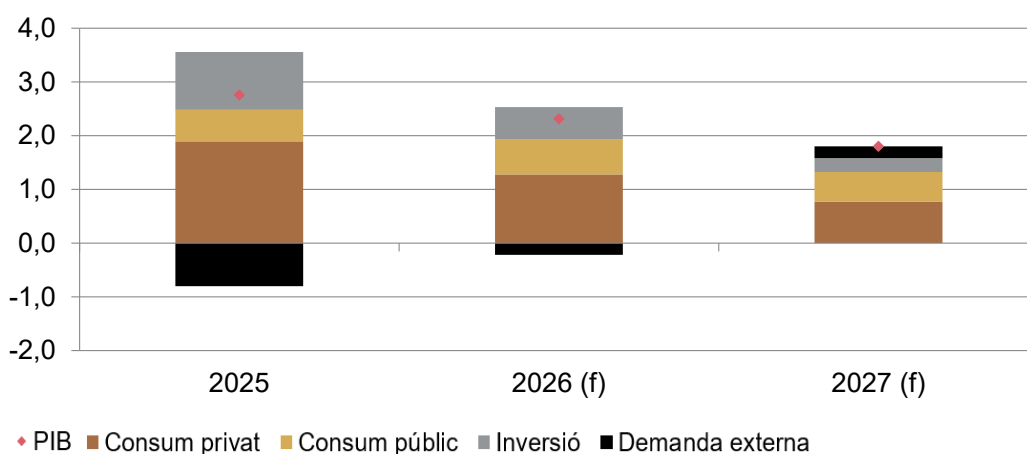
El consum de les administracions públiques mantindria un ritme notable (3,4 %), perquè tot i el context de pròrroga pressupostària, s'han aprovat mesures de suport a ciutadans i empreses per a fer front al xoc energètic derivat de la guerra a Iran, tant per part del govern central com de la Generalitat. Pel que fa a la formació bruta de capital, es projecta un ritme de creixement més lent (3,3 %), que reflecteix la incertesa més alta i el repunt dels tipus d'interès en els mercats, si bé l'any 2026 encara es comptarà amb el suport dels fons NGEU, que s'hauran d'executar abans del 31 d'agost.

L'aportació de la demanda externa seria negativa, de -0,2 punts, seguint la tendència del 2025. Les exportacions avançarien un 2,2 %, en un context exterior desfavorable a causa del conflicte a l'Iran i les tensions comercials (amb un alentiment de les exportacions de béns i del turisme estranger). Les importacions es desaccelerarien fins al 3,5 %, perquè el creixement més contingut de la demanda interna ajudaria a frenar la demanda d'importacions.

L'any 2027 l'augment del PIB es moderaria fins al 1,8 %, en línia amb la tendència que es preveu per a l'economia espanyola, si bé el ritme continuaria destacant per sobre de la zona euro (que creixerà un 0,9 % segons l'escenari base del BCE i un 1,1% segons l'FMI). L'activitat continuaria recolzant en la demanda interna, amb una lleu contribució positiva del saldo exterior. El consum de les llars es desacceleraria fins a un 1,6 %, amb menys creació d'ocupació, pressions de preus persistents i reversió de les mesures fiscals. El consum de les administracions públiques registraria un increment d'un 2,9 %, més contingut que el 2026. La formació bruta de capital mostraria un increment modest (1,4 %), amb unes condicions de finançament una mica més restrictives, sense el suport de fons NGEU i en un entorn internacional encara incert. Les exportacions creixerien un 2,4 % i les importacions s'alentirien fins al 2,5 %, millorant lleugerament el saldo exterior.

Aportacions dels principals components al creixement del PIB de Catalunya

(en punts percentuals)

(p) Previsions d'abril de 2026.

Font: Idescat i Departament d'Economia i Finances.

Pel que fa al mercat de treball, la creació d'ocupació continuaria a un ritme més moderat, coherent amb la desacceleració del PIB i amb l'esgotament gradual del marge d'expansió dels anys precedents. L'augment de l'ocupació equivalent a temps complet seria d'un 1,6 % el 2026 i d'un 1,0 % el 2027. La població activa continuarà mantenint un creixement notable (en particular l'any 2026, afavorit pel procés de regularització de població estrangera). Tot i el creixement de l'ocupació, la taxa d'atur s'estabilitzaria en nivells similars als del 2025 (al voltant del 8,4 %), reflectint la forta expansió en paral·lel de la població activa.